

AGRU IN VICARIATUL MARAMUREȘ

Suplimentul Organului „Dumineca“.

Administrația: Biroul AGRU-lui Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare deodată cu „Dumineca“.

Prețul 1 Leu împreună cu „Dumineca“.

După serbători.

Au trecut și serbătorile Crăciunului. Crăciunul al 1933-lea după nașterea Aceluia, pe care ai săi timp de patru mii de ani L-au așteptat, iar când a sosit nu L-au cunoscut.

Lor înzădar le-a cântat Profetul-împărat David (Ps. 71. 10.) cu nouă sute de ani mai înainte spunând: „Împărații Tarsisului și insulele daruri vor scoate, împărații arabilor și Sava daruri vor aduce,“ deși au văzut pe acești împărați aducând aur, smirnă și tămâie, nu L-au cunoscut.

Înzădar îl prevestea Prorocul Michea (5, 2.) cu opt sute de ani mai înainte astfel: „Și tu Betleeme, pământul Iudei, cu nimic nu ești mai mic între orașele Iudei, căci din tine va eși povățuitor, carele va paște poporul meu Izrail.“

Înzădar le cântau lor îngerii ceriului: „Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace între oameni de bunăvoință.“ Pace nu aveau, pentru că le lipsea bunăvoința.

Înzădar s'a turburat Irod împăratul, temându-și pierderea domniei și cu el tot Ierusalimul — elita coruptă conducătoare, — temând și ea pierderea autorității închipuite și fără beză. Înzădar s'au ucis în Betleem și în toate hotarele lui patrusprezecemii de prunci de doi ani și mai puțini, pentru că păstorii l-au cunoscut, magii au declarat lui Irod că așa este scris prin prorocii, că Isus se va naște în Betleemul Iudei și îngerii nu

înzădar au cântat: „Mărire întru cele de sus“ pentru că acum 1933 de ani s'a născut Acela, despre care tot Psalmistul împărat David a prorocit, că El va fi acela care va scăpa pe săracul dela cel puternic și pe mișelul, care nu avea ajutor. Că El va fi acela care va păzi pe cel sărac și mișel și sufletele săracilor le va mântui. Care de camătă și de strămbătate va scăpa sufletele lor și va fi prețios numele Lui, înaintea lor. Și se vor binecuvânta întru El toate semințiile pământului, toate neamurile îl vor ferici pe El. Și se vor închina Lui toți împărații pământului, toate neamurile vor servi Lui. (Ps. 71.)

Iar pe noi ce ne privește? Pe noi în special membrii Agrului din parochia aceasta? Oare barem în aceste zile de a 1933-lea aniversare a Nașterii Domnului fost-am noi conștienți de însemnătatea acestei aniversări? Oare barem noi îl cunoaștem pe El? Cunoșcându-l pe El și fiind fericiți că facem parte din Biserica întemeiată de Dânsul, numai pentru mântuirea noastră, existentă în butul tuturor prigoniților în trecut și în prezent și care va rămânea până la sfârșitul veecurilor, oare ascultăm noi de El și de aceasta Biserică existentă de 1900 de ani? Oare cum ne-am purtat noi în cursul sfintelor serbători abia trecute? Oare datu-i-am sălaș în inima noastră barem acum când prin gura colindătorilor a bătut la ușa noastră în ajunul Crăciunului, întrebând: „Slobod-ii a lăuda pe Pruncuțul Isus“? Cum ne-am purtat barem cu acești mici colindători despre care El ne-a spus: „Și oricine va primi pe un

prunc ca acesta în numele meu, pe mine mă primește. Iară cine va sminti pe unul dintre acești mici, cari cred întru mine, mai bine este lui să-și spânzure o piatră de moară de grumazul lui și să se arunce în adâncul mării." (Mat. 18, 5, 6).

Oare nu am refuzat noi prin servitorime chiar și intrarea acestor mici colindători în mod brusc, nu cumva să ne murdărească saloanele noastre splendide? Să nu conturbe petrecerea noastră intimă cu acest obicei învechit — după părerea unora? Ori pentru ca ei să nu deștepte conștiința noastră amorțită, ca să ne întrebe că cum Doamne și oare pentru ce fel de merite stăm noi în saloane bine încălzite și luminate cași câmpul în mijlocul verii la amiazi? Iar acești micuți zgriburind în frig ei umblă a lăuda pe Isus?

Am cumpărat soțiilor, pruncilor, cunoscuților noștri fel de fel de lucruri — multe fără nici o lipsă și folos, — în zilele sărbătoarei am colindat pentru a admira — eventual invidia cadourile de Crăciun, oare colindat-am și la Biserică?

Ce am dat noi Lui? Celui născut și făcut om pentru mântuirea noastră. Noi cari știm acum nu numai din prorocii, dela împărații cei aducători de daruri, nu dela magi, cari spunând adevărul, l-au înconjurat pe Irod temându-se de mânia și ura lui; nu numai dela păstori, din cântarea îngerilor, ci din minunile Lui și al tuturor sfinților și martirilor, din moartea și în special din faptul Învierii Lui, din toate cele întâmplate în jurul Lui, în legătură cu El — ba chiar prin tăgăduirea Lui — ca: „în numele lui Isus Hristos Nazarineanul . . . și în nimeni altul nu este mântuire, pentru că nici un nume altul nu este dat sub ceriu oamenilor, întru care trebuie să ne mântuim noi." (Fapte 4, 10, 12.)

Ce am făcut și ce n'am făcut din acele puține ce ni se pretind să le facem numai din iubire și cele ce făcute odată dau atâta mângâiere ce nu ne poate da lumea întreagă:

liniștea sufletului, ce ne dă „pacea Lui." Pentru că, trebuie să știm că: „cel ce știe a face bine și nu face, în păcat este" (Iac. 4, 17). Iar păcătosul nu are pace.

Avut-am noi în aceste zile pacea oamenilor de bunăinvoire?

Crăciun! . . .

I.

La margine de sat — o casă!
In casă, moș bătrân, sărac,
Zmerit se roagă lângă masă!
Pe mesă-un biet colac!

„Îți mulțămesc ca de-altă dată,
Părinte milostiv și bun,
Din suflet și-inimă curată
Și pentru-acest Crăciun"!

Și — în căsuța 'ntunecoasă
Din gura vetrei focului
Colindă-o zare somnuroasă
In fața moșului! . . .

II.

In lăuntru'n sat — o mare casă!
In ea moștean de bocotani
Cu fală pune-un ol pe masă
Cu vin bun, vechiu de ani!

„Vă mulțumesc pentru colindă!
Gustați, cât vreți din vinu-mi bun!
Mai am încă destul în tindă!
Eu — zilnic am Crăciun"!

Și'n casa lui lumină plină
Pătrunde'n ori și ce unghet!
Dar nu-i nici dără de lumină
In sufletu-i sumet!!! . . .

Giorocuta, 1933.

Pr. AUREL PAPIU.

